

værdierne for visse ældre Ejendomme nedfælde sig i et højere Laaneniveau, jfr. den som Bilag 1 trykte Skrivelse.

Ved nærværende Lovforslag søges indført en almindelig, men midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

Visse Arter af Ejendomme bør eller kan ud fra de bag Forslaget liggende økonomiske Betragtninger uden væsentlig Ulempe undtages fra de i Lovforslaget indeholdte Regler. Ved Bestemmelsen i § 5 a) foreslaas saaledes industrielle Virksomheder undtaget. Disse Virksomheder rejser fortrinsvis den nødvendige Kapital gennem Tegning af Aktiekapital, gennem korte Bankkreditter, Diskontering af Veksler o. lign. og benytter Realkredit i mindre betydende Omfang. Hotel- og Restaurationsejendomme foreslaas sidestillet med industrielle Ejendomme. Af Hensyn til Byggeriets Finansiering foreslaas endvidere undtaget Ejendomme, der først er bebygget efter 1. Januar 1938, samt Parceller, der sælges som Byggegrunde eller til Opretelse af nye Brug, Forslagets § 5 b) og c).

Til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Grundlaget for Fastsættelsen af den Grænse, ud over hvilken der ikke kan tinglyses Gæld, er efter Bestemmelserne i Forslagets § 1, jfr. § 2, Vurderingssummen til Ejendomsskyld. Efter de for Foretagelsen af denne Vurdering gældende Regler (jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922, § 1 og § 2, 2det Stykke, samt Lov Nr. 47 af 6. Marts 1936) er det Værdien i Handel og Vandel efter Prisforholdene ved 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936, der i den for nærværende Lov foreslaaede Gyldighedsperiode bliver afgørende for Laanegrænsens Fastsættelse.

I de Tilfælde, hvor en fast Ejendom, der omfattes af Forslaget, ikke er særskilt vurderet til Ejendomsskyld, f. Eks. paa Grund af Frasalg af Jord siden sidste Vurderings Foretagelse, er det af Hensyn til Tinglysningen af Skøder og Pantebreve nødvendigt at have Adgang til hurtigt at opnaa en Fastsættelse af Laanegrænsen; denne Fastsættelse kan ikke udskydes, indtil den årlige Omvurdering til Ejendomsskyld finder Sted. Ved Bestemmelsen i Forslagets § 1, Stk. 3, foreslaas der derfor aabnet Adgang for Parterne til i saadanne Tilfælde straks at faa foretaget en særskilt

Vurdering efter de Regler, der gælder for Vurdering til Stempelefterretning, dog saaledes, at ogsaa her Prisforholdene ved 8de almindelige Vurdering lægges til Grund. Udgifterne ved Vurderingen foreslaas afholdt af Statskassen.

Selv om den paagældende Ejendom maatte være særskilt vurderet til Ejendomsskyld, maa det dog anses for paa krævet, at der gives Parterne Adgang til at faa en ny Værdiansættelse efter samme Regler som foran nævnt, hvis de mener, at Vurderingssummen til Ejendomsskyld er for lav; men Parterne maa i dette Tilfælde selv bære Udgifterne ved den nye Ansættelse.

Disse Omvurderinger faar ikke direkte skattemæssig Virkning, men hvis de fører til en væsentlig højere Værdi end Vurderingssummen til Ejendomsskyld, vil de naturligvis kunne foranledige, at Vurderingsmyndighederne tager Ejendomsskyldvurderingen op til Revision.

Ejendomsskyldvurderingen omfatter ikke Værdien af Besætning, Inventar, Maskiner og andet Driftsmateriel, der efter Tinglysningslovens Regler indgaar under Pantsætningen. For Landbrugsejendommens Vedkommende kan der ved Laanegrænsens Fastsættelse ikke ses bort fra disse Værdier, som i Forhold til Værdien af Jord og Bygninger udgør ret betydelige Beløb. Laanegrænsen foreslaas derfor for saadanne Ejendommens Vedkommende, naar Besætning og Inventar medpantsettes, forhøjet med 90 pCt. af den ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1940—41 ansatte Værdi af Ejendommens Besætning og Inventar.

Indleveres der til Tinglysning et Dokument, hvorved der gives Sikkerhed i en Ejendom over den fastsatte Laanegrænse, bliver Dokumentet at afvise. Ligger Gælden dels over, dels under Laanegrænsen, afvises Dokumentet, for saa vidt angaar den Del af Gælden, der ligger over Laanegrænsen.

I de sønderjyske Landsdele varetages Tinglysningsdommerens Funktioner af den særlige Tingbogsfører.

Til § 2.

Hvor Skylddokumentet udstedes i Forbindelse med en Ejendoms Overdragelse til Ægtefælle, Barn eller Svigerbarn (jfr. her ved § 2 i Lov Nr. 139 af 24. April 1935 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl.), eller i Anledning af, at den paa Skifte ønskes udlagt en Ægte-